

jo forstandigt — med det Forbehold, at det bliver godkendt. Nu har adskillige af de Mennesker paa Vestfyn, der vil melde sig som Ansøgere til den Jord, der bliver stillet til Raadighed, ventet med at indgive Ansøgning, fordi de netop vilde ansøge om Jord paa Fænø, og i Stedet for paa lige Fod med andre at faa Mulighed for at komme i Betragtning ved Udstykning af Fænøs Jord faar de nu at vide, at ikke den, men en helt anden Gaard, oppe i Nordfyn, som de ikke kender noget til, skal udstykkes. Jeg vil gerne have Lov til at advare imod, at man fortsætter paa den Maade. Nu skal jeg indrømme, at for Fænøs Vedkommende er der visse Forhold at tage i Betragtning. Det er en Ø, Forbindelsen med Fastlandet er lidt besværlig, men det er jo alle de paagældende Ansøgere bekendt, og der har til Fænøs Jord meldt sig flere Ansøgere, end der er Jord til. Overfor disse Betæneligheder, som altsaa eksisterer, og som jeg erkender, man ikke ganske kan se bort fra, vil jeg dog gerne her have Lov til at pege paa den almindelige Kendsgerning, der vil være bekendt for alle, som har lagt Mærke til de Forhold, at den daarligste økonomiske Tilstand finder man ikke rundt omkring paa Danmarks Øer. Der har Befolkningen gennem Tiderne altid forstaaet at indrette sig: dels saadan, var de først kommet der, vilde de ogsaa gerne blive der, og dels saadan, at de havde deres økonomiske Forhold i en saadan Orden, at de, der boede velbeliggende med alle tilsyneladende Fordele, maatte ønske, at deres Økonomi var i en lignende Orden. Men for Fænøs Vedkommende kan der altsaa være Forhold, som taler baade for og imod, og jeg har kun nævnt dette Tilfælde, fordi det er aktuelt i disse Dage, og nævnt det som et Led i min Advarsel mod at fortsætte med den almindelige Ombytning, som jeg ser foregaar rundt omkring. Jeg gør dette saa meget mere, som jeg har bragt i Erfaring, at det for Vestfyns Vedkommende ikke skal være nok med Fænø alene, hvis den Ombytning gennemføres. I Foraaret 1927 skal der fra Wedelsborg Gods afgives 250 Tdr. Land Jord. Godset Wedelsborg er et af de smukkeste beliggende og utvivlsomt frugtbareste Godser i Danmark, og selvfølgelig ønsker Greven at beholde det mest mulige af sin Jord. Det er et Fænomen, der ikke kan forundre nogen, der kender de paagældende Forhold, og der er allerede Forberedelser i Gang for ogsaa at ombytte den Jord,

der skulde frigives fra Wedelsborg, med Jord beliggende i en ganske anden Landsdel. Overfor det sidste maa jeg allerede paa det nuværende Tidspunkt have Lov til at nedlægge den skarpeste Protest. Thi for at afgive den Jord fra det offentlige Side, som man nu har til Raadighed fra Wedelsborg, taler intet af de Forhold, som det har været Lovens Mening, at denne Undtagelsesbestemmelse skulde omfatte. Hvis dette gennemføres, betyder det, at i en af Landets frugtbareste og mest natur-skønne Egne finder der ingen Udstykning Sted paa de paagældende Arealer. Og hvad er Begrundelsen herfor? Der er kun den ene, at den paagældende Besidder af Wedelsborg ønsker at beholde sin Jord. Men det turde dog være en noget tvivlsom Begrundelse. Og maa jeg saa endelig tilføje, at hele denne Ombytning jo i Virkeligheden direkte eller indirekte gaar modsat de Bestræbelser, man ellers fra et Flertal i Folket og et Flertal i dette Ting er rede til med store Ofre at fremme, nemlig hele Udstykningsbevægelsen. Thi det er jo en Forklaring, der ikke slaar til overfor de virkelige Forhold, naar man siger, at det kan jo være ligegyldigt, enten der udstykkes i det ene Amt eller i det andet, i den ene Kommune eller i den anden, naar bare Jorderne staar i et nogenlunde rimeligt Forhold til hinanden. Men hvis man undersøger og følger de praktiske Forhold, som de virkelig former sig, saa er Sandheden den, at den Jord, der i 9 af 10 Tilfælde stilles til Raadighed i Stedet for den Lensjord, der oprindelig var udpeget, er Jord, der alligevel meget hurtigt vilde blive Genstand for Udstykning. Thi efterhaanden foregaar det jo ofte paa den Maade, at den Jord, der stilles til Raadighed som Ombytningsjord, er Jord, der allerede paa det Tidspunkt ejes af denne eller hin Udstykningsforening, og jeg maa ærlig talt sige, at jeg har hidtil været af den Opfattelse, at naar en Udstykningsforening erhvervede en Ejendom, var det med det Formaal at udstykke den, men en Udvikling, der gaar i Retning af, at Jorden erhverves til Dels med det Formaal at stille Ombytningsjord til Raadighed, finder jeg Anledning til at gøre Indsigelse imod i Tide.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 12. November, Kl. 1 med følgende Dagsorden: